

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.314/2021/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Beréti Krisztián ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (felperes címe) **felperesnek** a alperesi képviselő (jogi képviselő címe1., ügyintéző: dr. Anda Péter ügyvéd) által képviselt **alperes1** (Cím2) **alperes** ellen gyógypedagógiai pótlék iránt indított perben a Fővárosi Törvényszék 20.M.71.537/2020/23. számú ítélete ellen az alperes által 24. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint és ÁFA elsőfokú és 15.000 (tizenötezer) forint és ÁFA másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 15.000 (tizenötezer) forint eljárási és 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 1999. január 1. napjától 2020. november 23. napjáig állt az alperes alkalmazásában közalkalmazotti jogviszonyban kisgyermeknevelő munkakörben. Munkavégzési helye a bölcsőde volt. A felperes a jogviszonya időtartama alatt két sajátos nevelésű igényű (SNI) kisgyermek gondozását-nevelését végezte: az egyik kisgyermek gyermek1 (BNO F8400 autizmus spektrumzavar), akit a felperes 2018. október 4. napjától 2019. március 31. napjáig gondozott

és nevelt, a másik gyermek21 (BNO F9390 nem meghatározható gyermekkori emocionális zavar), akinek a gondozását a felperes 2016. december 2-től 2019. augusztus 31. napjáig végezte. Mindkét kisgyermek vonatkozásában a Intézmény szakrendelésén készült vizsgálati vélemény a megbetegedésről.

Kereset és érdemi ellenkérelem

[2] A felperes végső kereseti kérelmében 110.000.- forint gyógypedagógiai pótlék és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozással, hogy sajátos nevelési igényű gyermekeket gondozott és nevelt.

[3] Az alperes ellenérelmében elsődlegesen kérte az eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a felperes az alperes nevét tévesen jelölte meg, ezáltal nem létező jogi személyt perelt be. Másodlagosan kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy a gyermekek nem voltak SNI-s gyermekek, mert nem született erre vonatkozó szakvélemény, valamint az együttműködési megállapodás megkötésekor egyik gyermek esetében sem merült fel ennek ténye. Az alperes Alapító Okirata, Szervezeti és Működési Szabályzata és Szakmai Programja szerint nem nyújtott sajátos nevelési igényű gyermekeknek nevelést és gondozást, vagy korai fejlesztést, az ehhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel az intézmény nem rendelkezik és a felperes sem felel meg a személyi feltételeknek. Előadta, hogy a pótlékra jogosultság feltétele, hogy legalább két sajátos nevelésű igényű gyermek egy csoportban legyen és ott történjen a nevelésük és gondozásuk. Az összegszerűséget vitatta, arra hivatkozással, hogy a jogszabály nem írja elő, hogy a pótlékra való jogosultságot gyermekenként kellene számolni és arra tekintettel, hogy a nyári szünet ideje alatt a felperest nem illeti meg pótlék.

Az elsőfokú bíróság döntése

[4] Az elsőfokú bíróság a módosított keresetnek helyt adva kötelezte az alperest 110.000.- forint gyógypedagógiai pótlék és késedelmi kamatai megfizetésére. A határozat indokolása szerint az alperes által hivatkozott, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) hatálya a bölcsődékre nem terjed ki, kizárólag az óvodai nevelésre és az iskolai nevelés-oktatásra. Az alperes az eljárás során kizárólag arra hivatkozott, hogy a felperes által gondozott kisgyermekek nem tekinthetők a perbeli időszakban sajátos nevelésű igényűnek, mivel nem állt rendelkezésre szakvélemény a gyermekekről, a BNO kódjaikat, illetőleg a vizsgálati véleményben rögzítetteket azonban nem vitatta. Az elsőfokú bíróság szerint a kisgyermekek a peresített időszakban is sajátos nevelésű igényűnek minősültek a róluk kiállított szakértői vélemények hiányában is. A kisgyermekek ugyanis a vizsgálati vélemény alapján olyan zavarokkal küzdenek, amellyel nyilvánvalóan a peresített időszakban is rendelkeztek és küzdöttek. A bíróság megítélése szerint kizárólag annak van jelentősége, hogy a valóságban ténylegesen sajátos nevelésű igényű gyermek gondozását látta-e el a felperes, függetlenül az SNI jogi értelmezésétől. Az

alperes által sem vitatott tény, hogy a gyermekek fejlődési zavarral küzdenek és az alperesi bölcsődében a felperes által kerültek ellátásra. Ezért nincs jelentősége annak, hogy az alperes rendelkezett-e a kisgyermekekre vonatkozó szakvéleménnyel. Ugyanígy nincsen a perbeli követelés megalapozottsága szempontjából relevanciája az alperes Szervezeti és Működési szabályzatának, de az Alapító Okiratának sem. Tény, hogy az alperes ellátási megállapodást kötött a kisgyermekekre vonatkozóan és annak eleget is tett. A jogszabályi rendelkezés a pótlékra való jogosultság körében kizárólag a nevelés-gondozás tevékenységek ellátására tekintettel állapítja meg a jogosultságot, nem pedig a gyermekek korai fejlesztésére. Ugyanígy nem ír elő a jogszabály a pótlékra jogosultság körében személyi és tárgyi feltételeket.

[5] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek (a továbbiakban: Kjt.) a szociális, valamint a gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 257/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet 15. § (6) bekezdése három együttes feltételt írna elő. Nem helytálló azon alperesi hivatkozás, hogy miután a jogszabályi rendelkezés „gyermekek” nevelés-gondozását írja elő, legalább két gyermek ellátása esetén járna kizárólag a pótlék. Ezt egyetlen rendelkezést sem írja elő konkrétan, hovatovább a 2020. január 1. napjától hatályos jogszabálmódosítás a pótlék mértéke körében maga is rendelkezik egy sajátos nevelésű igényű gyermek ellátásáról. A második feltétel, azaz, hogy két gyermek egy csoportban legyen, szintén nem következik egyetlen jogszabályi rendelkezésből sem. Az elsőfokú bíróság szerint a gyógypedagógiai pótlékra való jogosultság szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes sajátos nevelési igényű gyermekeket gondozott és nevelt. A bíróság megítélése szerint nem az esetleges szakvéleményben foglaltakra tekintettel lát el egy kisgyermeknevelő többletmunkát, viseltetik kiemelt figyelemmel és fejt ki különleges bánásmódot egy kisgyermeket illetően, hanem a kisgyermek szakértői vélemény hiányában is nyilvánvaló sajátos igényeire, szükségleteire figyelemmel. Az alperes nem mentesülhet a gyógypedagógiai pótlék megfizetése alól arra hivatkozással, hogy a szakvélemény a gyermekek vonatkozásában nem állt rendelkezésre, ha a kisgyermeknevelő nyilvánvalóan többletmunkát végez a sajátos nevelési igényű gyermekeket illetően.

[6] Az összegszerűség vonatkozásában megállapította, hogy a felperest gyermekenként illeti meg a pótlék. Nem találta alaposnak az alperes azon hivatkozását, hogy a nyári időszakban nem jár a pótlék, mert a jogalkotó a pótlékra jogosultság körében ilyen különbségtételt nem tett.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[7] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú eljárásban az ellenkérelmében is kérte az eljárás megszüntetését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés e) pontja és a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján, mert a felperes

keresetlevelében nem létező intézménnyel szemben indította meg a pert, akinek így perbeli jogképessége sincs.

[8] A másodlagos fellebbezési kérelem körében előadta, hogy az elsőfokú eljárásban hivatkozott elévülési kifogásra is, melyet azonban az elsőfokú bíróság ugyancsak nem bírált el. A felperes keresetét 2020. november 19. napján érvényesítette, így a 2017. november 12-től 2019. augusztus 31. napja közötti időszakban érvényesített gyogyepedagógiai pótlék kapcsán az első hét nap elévült.

[9] Hivatkozott arra, hogy téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az Nkt. hatálya a bölcsődékre nem terjedne ki. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) több helyen is az Nkt. rendelkezéseire utal, így az 5. § q) pontjában, valamint a 15. § (11a.) bekezdésében. Miután a Gyvt. tartalmazza a bölcsődei szolgáltatás alaprendelkezéseit, így az Nkt. SNI fogalma a bölcsődékre is alkalmazandó. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, hogy az SNI fogalmának az Nkt. törvényben meghatározott fogalma a bölcsődékre ne lenne alkalmazható. Eltérő jogértelmezés esetére kérte az Alkotmánybíróság „megkeresését”. Hivatkozott arra, hogy amennyiben nem használhatjuk az Nkt. SNI fogalmát, abban az esetben nincs meghatározva, hogy melyik bölcsődébe járó gyermek tekinthető SNI-vel érintettnek. Szakvélemény hiányában a gyermekeket nem lehet sajátos nevelésű igényűnek tekinteni. Az, hogy egy gyermek BNO kóddal megállapított betegséggel rendelkezik, még nem jelenti azt, hogy sajátos nevelésű igényűnek is kell tekinteni. A BNO a betegségek nemzetközi osztályozására szolgáló hierarchikus kódrendszer, a sajátos nevelési igény pedig egy gyűjtőfogalom, amely többletjogokat biztosít a különleges bánásmódot igénylő gyermekeknek, tanulóknak. A sajátos nevelési igényt szakértői bizottság állapítja meg. Az SNI diagnosztikájának fontos szerepe van abban, hogy a gyermekek időben hozzájuthassanak a korai fejlesztéshez. Magyarországon ezt a feladatkört a járási, illetve a megyei szintű szakértői bizottságok látják el. Ha a védőnő, gyermekorvos, óvodapedagógus, iskolapedagógus jelzi, hogy a gyermek fejlődésében probléma mutatkozik, a szülő engedélyével első lépésként alapszintű diagnosztikai intézménybe, a járási tankerületi szakértői bizottságokhoz (korábbi nevelési tanácsadó) irányítják a gyermeket. Itt sor kerülhet a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézség megállapítására, vagy kizárására és az ehhez kapcsolódó felülvizsgálatokra. A bíróság szakértői bizottsági vélemény és az SNI megállapításához szükséges szakmai jártasság és különleges szakértelem nélkül állapította meg a perrel érintett két gyermekről, hogy SNI-vel érintett.

[10] Továbbra is fenntartotta, hogy a Korm. rendelet 15. §-a a pótlék megállapításához jogszabályi feltételként rögzíti, hogy legalább két SNI-vel érintett gyermek egy csoportba legyen elhelyezve. Az összegszerűséget is megalapozatlannak találta, mert nem gyermekenként jár a pótlék, továbbá a nyári időszakban az nem illeti meg a nevelőt, akkor ugyanis nem végzi a kisgyermekek gondozását, így semmilyen többletmunkát nem lát el.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy önmagában egy név elírása nem

ad alapot az eljárás megszüntetésére, különösen ha a felperes által mindenben helyesen megjelölt és a Pp. által megkívánt azonosító adatokból az alperes személye és a perbeli jogképessége is aggálytalanul megállapítható. Egyébiránt az alperes maga is tévesztésnek minősítette az elírást.

[12] Hivatkozott arra, hogy az Nkt. és a Gyvt. összevetéséből az állapítható meg, hogy a kisgyermeknevelő gyogyepedagógiai pótlékra az Nkt. szerinti sajátos nevelési igényű, illetve a korai fejlesztésre és gondozásra jogosult gyermek gondozása, nevelése után jogosult. Vagyis amennyiben egy kisgyermekről megállapítható és igazolható, hogy korai fejlesztésre szorul, úgy az ő gondozása, nevelése szakszolgálati szakvélemény hiányában is megalapozza a pótlékra jogosultságot. Ebből a szempontból nincs jogi relevanciája annak, hogy a perbeli gyermekek vizsgálati véleménnyel rendelkeztek és nem a szakértői bizottság által készített szakvéleménnyel, hiszen a központ által kiadott vélemény alapján a két gyermek korai fejlesztésre és gondozásra szorul. A felperes által csatolt vizsgálati vélemény szerint a vizsgálatra és a véleményadásra a pedagógiai szakszolgálat javaslatára került sor. A vizsgálatot az a központ. – EGYMI végzete, amely az Nkt. 20. § (1) bekezdés f) pontja és (9) bekezdése alapján sajátos nevelési igényű gyermekek mindennapi gondozását, nevelését, oktatását és integrációját végzi. Tekintettel arra, hogy a kisgyermek már a vizsgálati vélemény elkészülte előtt is korai fejlesztésre szorult és abban részesült, a vizsgálati véleményt a pedagógiai szakszolgálat kérte és a gyermeknél emocionális zavart diagnosztizáltak (amely az Nkt. SNI fogalommeghatározásnak aggálytalanul megfelel), kétséget kizáróan megállapítható, hogy sajátos nevelési igényű, korai fejlesztésre és gondozásra jogosult gyermekről van szó. A másik kisgyermek esetén a vizsgálati vélemény autizmus spektrumzavart rögzít, mely mind az Nkt., mind a Gyvt. alapján fogyatékosságnak minősül. Az Nkt. SNI fogalommeghatározása külön is nevesíti ezen rendellenességet. Maga a korai fejlesztő központ is azonnali korai fejlesztést javasolt, valamint kiadták a szülők részére az emelt összegű családi pótlékhoz szükséges igazolást. A vizsgálati vélemény megalapozottságához a 63/2006. (III. 27.) Korm. rendelet 21. §-a és az 5/2003. (II. 19.) ESZCSM rendelet 1. § (2) bekezdése alapján nem férhet kétség.

[13] Megalapozatlan az alperes álláspontja a tekintetben, hogy két SNI-s gyermeket kellene egy csoportban nevelni, gondozni. Éppen az okozna félreértésre alapot, ha a jogszabályhely egyes számban fogalmazna és ebből az következne, hogy a pótlék gyermekenként jár. A kisgyermeknevelőt már egy SNI-s gyermek esetén is megilleti a pótlék. A többszám indoka, hogy a Gyvt. 42. § (3) bekezdése „kétfajta” gyermek gondozását különbözteti meg, ezt hivatott a többszám jelezni. Mivel mindkét kisgyermeket a felperes gondozta, így már csak az időszakok átfedése miatt is 2018. október és 2019. március között fennáll a jogosultsága.

[14] Az összecszerűség kapcsán az ítélet nyilvánvaló elírást tartalmaz. A leszállított keresetben nem gyermekenként, hanem a gyermekek számától függetlenül került előterjesztésre a pótlék összege. Az alperes megalapozatlanul hivatkozik a nyári hónapokra. Az alperes a gondozási megállapodásokat határozatlan időre kötötte meg, a felperesnek mindvégig el kellett látnia a tevékenységet a gondozási időszakban. Az elévülési kifogással kapcsolatban hivatkozott a pótlék havi jellegére, vagyis arra, hogy a 2017. november hónapra

járó pótlék a felperest megilleti. Előadta továbbá, hogy a felperes a keresetét 2020. november 12. napján terjesztette elő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[15] A fellebbezés – az alábbiak szerint – részben alapos.

[16] Megalapozatlan az alperes hivatkozása az eljárás megszüntetése tárgyában. A keresetlevél szerint az alperes neve alperes1., míg az alperes tényleges neve alperes1. A keresetlevélben a felperes az alperes nevét nem teljeskörűen határozta meg, azonban az alperes személye, figyelemmel az egyéb azonosító adatokra is, egyértelműen beazonosítható volt. Az alperes nevében jelentkező nem jelentős elírásból nem következik, hogy a felperes nemlétező személlyel szemben indította volna meg a pert. A felperes a perfelvételi szakban előterjesztett válasziratában már helyesen jelölte meg az alperes nevét, akinek személye a névelírás ellenére is beazonosítható volt. A megjelölt alperes létező jogi személy, perbeli jogképességgel rendelkezik, így az eljárás megszüntetésének nem volt helye.

[17] Az alperes elévülési kifogása is megalapozatlan. A Kjt. 2.§ (3) bekezdése és 80. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Mt. 157. § (1) bekezdése alapján az adott hónapra járó munkabért a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig ki kell fizetni. Az Mt. 286.§ (4) bekezdése folytán alkalmazandó Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:22.§ (2) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik. Ezért a felperes 2017. novemberi pótlékigénye a keresetlevél előterjesztésének 2020. november 12-i időpontjában nem évült el, mert annak kifizetése 2017. december 10-ig volt esedékes, ettől az időponttól számít az Mt. 286.§ (1) bekezdésében meghatározott három éves elévülési idő.

[18] Alapos azonban a fellebbezés az ügy érdekében. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a 257/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet 15. § (6) bekezdésében szabályozott gyógypedagógiai pótlékre jogosultság megállapításához, annak igazolásához, hogy a kisgyermeknevelő sajátos nevelésű igényű gyermekek nevelését, gondozását végző csoportban dolgozik, szükséges az Nkt. 4. § 25. pontjában meghatározott sajátos nevelési igényű gyermek fogalmának alkalmazása.

[19] A 257/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet perbeli időben alkalmazandó 15.§ (6) bekezdése szerint a bölcsődében, mini bölcsődében a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 42. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a sajátos nevelési igényű gyermekek nevelését, gondozását végző csoportban a kisgyermeknevelőt és a gyógypedagógust gyógypedagógiai pótlék illeti meg, a pótlék mértéke legalább a pótlékalap 25%-a.

[20] A Gyvt. 42.§ (3) bekezdése szerint bölcsődei ellátás keretében a sajátos nevelési igényű gyermek, valamint a korai fejlesztésre és gondozásra jogosult gyermek nevelése és gondozása is végezhető. A 15.§ (11a) bekezdése előírja, hogy ha a pedagógus-munkakörben foglalkoztatott személy foglalkoztatása a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott gyermekek napközbeni ellátását nyújtó bölcsődében, mini bölcsődében történik, heti teljes munkaideje 40 óra, amelyből napi 7 óra, az Nktv. 4. § 25. pontja szerinti sajátos nevelési igényű gyermekek (a továbbiakban: sajátos nevelési igényű gyermek), valamint a korai fejlesztésre és gondozásra jogosult gyermekek nevelését, gondozását végző speciális csoportban kisgyermeknevelőként pedagógus-munkakörben foglalkoztatott, a pszichológus, valamint a gyógypedagógus esetén napi 6 óra kötött munkaidő.

[21] Megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja, hogy az Nkt. fogalom meghatározása nem alkalmazandó. A 257/2000 (XII. 26.). Korm. rendelet 15.§ (6) bekezdése visszautal a Gvt-re, melynek 15.§ (11a) bekezdése kifejezetten felhívja az Nkt. 4. § 25. pontját olyanként, mint ami szerint a törvény használja a továbbiakban a sajátos nevelési igényű gyermek fogalmát.

[22] Nem helytálló az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja, hogy szakértői vélemény nélkül is megállapítható lenne a sajátos nevelési igény pusztán a BNO kód alapján. Az Nkt. 4. § 25. pontja szerint sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló: az a különleges bánásmódot igénylő gyermek, tanuló, aki a szakértői bizottság szakértői véleménye alapján mozgásszervi, érzékszervi (látási, hallási), értelmi vagy beszéd fogyatékos, több fogyatékoság együttes előfordulása esetén halmozottan fogyatékos, autizmus spektrum zavarral vagy egyéb pszichés fejlődési zavarral (súlyos tanulási, figyelem- vagy magatartásszabályozási zavarral) küzd. A törvény egyértelmű szabályozása szerint szakértői bizottság által, komplex szakértői vizsgálatot követően kiállított szakértői vélemény alapján kerül sor a gyermek sajátos nevelésű igényének megállapítására, abban a bíróság – kellő szakértelem és jogszabályi felhatalmazás nélkül – nem foglalhat állást. Az erre hivatott szerv a Pedagógia Szakszolgálat szakértői bizottsága.

[23] A pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet mind a korai fejlesztés és gondozás, mind pedig a sajátos nevelési igény tekintetében fontos szabályokat tartalmaz. A hivatkozott EMMI rendelet rögzíti a szakértői bizottság tevékenységét és a szakértői vizsgálat elvégzését. A 7. § (1) bekezdése szerint az Nkt. 18. § (2) bekezdés b) pontja szerinti szakértői bizottsági tevékenység keretében az intézmény szakértői bizottsága a gyermek, a tanuló komplex pszichológiai, pedagógiai-gyógypedagógiai, továbbá szükség szerint orvosi, sajátos nevelési igény gyanúja esetén komplex pszichológiai, pedagógiai-gyógypedagógiai, orvosi vizsgálat alapján szakértői véleményt készít

a) a korai fejlesztésre és gondozásra való jogosultság megállapítása vagy kizárása,

c) a sajátos nevelési igény - a mozgásszervi, az érzékszervi (a látási, a hallási), az értelmi, a beszéd fogyatékoság, több fogyatékoság együttes előfordulása esetén a halmozott

fogyatékoság, az autizmus spektrum zavar vagy az egyéb pszichés fejlődési zavar: súlyos tanulási, figyelem- vagy magatartásszabályozási zavar - megállapítása vagy kizárása céljából.

[24] A 9. § szerint a szakértői bizottsági tevékenységet az Intézmény székhelyintézménye és tagintézményei látják el. A 11. § (1) bekezdés d) pontja a járási szakértői bizottság feladatává teszi, hogy ha a járási szakértői bizottság megítélése szerint a gyermeknél a sajátos nevelési igény valószínűsíthető, saját vizsgálatának dokumentációját és annak eredményeit, a vizsgálat alapján tett megállapításait, valamint a rendelkezésükre álló egyéb iratokat megküldi a megyei szakértői bizottság részére. A 12. § (2) bekezdés c) pontja a sajátos nevelési igény megállapítását a megyei szakértői bizottság diagnosztikai feladatai közé sorolja. A 13. §-14.§ a szakértői vizsgálat megindítását és lefolytatását szabályozza. A 16. § (1) bekezdése meghatározza, hogy a szakértői bizottság a lefolytatott vizsgálatok alapján készíti el a szakértői véleményét. A szakértői bizottság tagjai a gyermek, tanuló különleges gondozásba vételére, fogyatékoságára, a fejlesztést igénylő területekre vonatkozó megállapításokat közösen alakítják ki. A 17. § (1) bekezdése részletesen szabályozza a szakértői vélemény tartalmát. E szerint a szakértői bizottság a szakértői véleményében tesz javaslatot a különleges bánásmódot igénylő gyermek, tanuló ellátására, az ellátás módjára, formájára és helyére, az ellátáshoz kapcsolódó pedagógiai szakszolgálatok típusaira, a szükséges szakemberre és annak feladataira. A szakértői véleménynek – egyebek mellett – tartalmaznia kell

- a) a gyermek, tanuló és a szülő nevét, a gyermek, tanuló születési idejét, lakóhelyét és tartózkodási helyét,
- b) a szakértői vizsgálat rövid leírását,
 - ba) a beilleszkedési, a tanulási vagy a magatartási nehézségre, vagy annak kizárására vonatkozó megállapítást, az azt alátámasztó tényeket,
 - bb) a sajátos nevelési igényre, vagy annak kizárására vonatkozó megállapítást, az azt alátámasztó tényeket,
- c) a korai fejlesztés és gondozás szükségességét, az ennek keretében nyújtott szolgáltatásokat, a fejlesztéssel kapcsolatos szakmai feladatokat, valamint annak megjelölését, hogy a feladatokat milyen ellátás keretében mely intézmény biztosítja,
- d) annak megállapítását, hogy a sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló az e célra létrehozott, a fogyatékoság típusának megfelelő nevelési-oktatási intézményben, osztályban, csoportban, tagozaton vagy a többi gyermekkel, tanulóval közösen is részt vehet az óvodai nevelésben, iskolai nevelésben-oktatásban, kollégiumi nevelésben,
- h) a gyermek, tanuló sajátos nevelési igényének megfelelő kijelölt nevelési-oktatási intézményre vonatkozó javaslatot és a kijelölt nevelési-oktatási intézmény megjelölését,
- i) a hivatalból történő felülvizsgálat időpontját,
- j) a gyermek, tanuló nevelésével, oktatásával kapcsolatos sajátos követelményeket, fejlesztési feladatokat, a fejlesztési feladatok ellátásának javasolt időkeretét, javaslatot az egyes tantárgyakból, tantárgyrészekből az értékelés és minősítés alóli mentesítésre,
- k) a szükséges szakemberre vonatkozó javaslatot.

[25] Ha a szülő, vagy nagykorú tanuló esetén a tanuló nem élt a felülvizsgálat kezdeményezésének jogával, a szakértői véleményt a szakértői bizottság

- a) a sajátos nevelési igény megállapítása, illetve a korai fejlesztés és gondozás megkezdésére tett javaslat esetén a kijelölt köznevelési intézménynek, továbbá
- c) abban az esetben, ha a szakértői véleményt a járási szakértői bizottság készítette el a 4. § (2a) bekezdésében meghatározottak szerint, a megyei szakértői bizottságnak megküldi.

[26] Mindezen jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható, hogy a sajátos nevelési igényt a pedagógia szakszolgálat megyei szakértői bizottsága állapítja meg erre irányuló szakértői vizsgálat alapján szakértői véleményben. Az elsőfokú bíróság a 20.M.71.537/2020/12. számú tárgyalási jegyzőkönyvben helyesen tájékoztatta a feleket a Pp. 265.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítási érdekről, arról hogy felperesnek kell bizonyítani, hogy az általa gondozott két kisgyermek sajátos nevelési igényű. A felperes azonban ezen bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget: a bizonyítás lefolytatása alapján a egyéb érdekelt2. vizsgálati véleményei kerültek beszerzésre, mely vizsgálati vélemények ugyan megállapítják a gyermekek megbetegedéseit, de sajátos nevelési igényt nem rögzítettek. A egyéb érdekelt 1. tájékoztatása szerint a gyermekek vonatkozásában szakértői vélemény nem készült. Ezért a Pp. 265.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítás sikertelenségének a következményeit is a felperes viseli.

[27] A felperes fellebbezési ellenkérelmében tévesen hivatkozott a korai fejlesztésre, mint amely a pótlékra jogosultságát megalapozza. Az elsőfokú eljárásban a pótlékra jogosultságot a nevelés-gondozási tevékenységhez kapcsolódóan kérte, maga nyilatkozott úgy a 20.M.71.537/2020/12. számú tárgyalási jegyzőkönyvben, hogy a felperes sosem állította, hogy fejlesztést végzett volna. Emellett azonban a korai fejlesztés és gondozás és a sajátos nevelési igény két eltérő jogi fogalom, bár kétségtelen, hogy adott esetben össze is kapcsolódhatnak. A 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet alapján a pedagógiai szakszolgálati intézmények szakértői bizottságai külön vizsgálják a korai fejlesztésre és gondozásra jogosultságot, valamint az SNI-t. A rendelet 4. § (1) bekezdése határozza meg a korai fejlesztés fogalmát. E szerint az Nkt. 18. § (2) bekezdés a) pontja szerinti gyógypedagógiai tanácsadás, korai fejlesztés és gondozás (a továbbiakban: korai fejlesztés és gondozás) feladata a komplex koragyermekkori prevenció, tanácsadás és fejlesztés, az ellátásra való jogosultság megállapításának időpontjától kezdődően a gyermek fejlődésének elősegítése, a család kompetenciáinak erősítése, a gyermek és a család társadalmi inklúziójának támogatása érdekében. A korai fejlesztés és gondozás tevékenységei a komplex gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai tanácsadás, a kognitív, a szociális, a kommunikációs és a nyelvi készségek fejlesztése, a mozgásfejlesztés és a pszichológiai segítségnyújtás. A korai fejlesztés és gondozás megkezdésére tehát ugyancsak szakértői bizottság tesz javaslatot szakértői vélemény alapján, de ez eltér a sajátos nevelésű igényt megállapító szakértői véleménytől. Ennek megfelelően korai fejlesztésben és gondozásban részesülhet egy kisgyermek akkor is, ha nem minősül sajátos nevelésű igényűnek. A perben nem volt bizonyított, hogy a két gyermek SNI érintettségét megállapították volna. A kormányrendelet 15. § (6) bekezdése a pótlékot egyértelműen a sajátos nevelési igényű gyermek gondozásához, neveléséhez köti, a felperes korai fejlesztést általa sem vitatottan egyébként sem végzett, ahhoz képzettsége sem volt.

[28] Miután a pótlékra jogosultság kötelező jogszabályi feltétele, SNI-s gyermek gondozása, nevelése nem volt igazolt, a felperest a gyógypedagógiai pótlék nem illette meg. A 63/2006. (III. 27.) Korm. rendelet 21.§-ában szabályozott otthongondozási díj BNO kód alapján jár, miként a magasabb összegű családi pótlék is, ezért ezen hivatkozások irrelevánsok. A másodfokú bíróság az alapvető jogszabályi feltétel hiányában sem az egyéb jogosultsági feltételek értelmezésében, sem az összegszerű vitatás tekintetében nem döntött.

[29] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Záró rész

[30] A pervesztes felperes köteles a pernyertes alperes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. Az alperes perköltség igényét megbízási szerződésre hivatkozással számította fel. Az elsőfokú eljárásban az ellenkérelem megírására 60.000 forint és ÁFA, tárgyalásonként 50.000 forint és ÁFA perköltséget számított fel. A felperes kérte annak mérséklését arra hivatkozással, hogy azonos tárgyú ügyek vannak folyamatban, melyekben az alperesi jogi képviselő látja el az alperes perbeli képviseletét. A másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (2) bekezdése alapján figyelemmel az azonos tárgyú ügyek miatt a perbeli képviselet kisebb munkaterhére, a kevesebb felkészülési időre és az okiratszerkesztés könnyebbségére figyelemmel, értékelve a megtartott tárgyalások számát és időtartamát is 70.000 forint és ÁFA elsőfokú perköltséget állapított meg. A másodfokú perköltség összege a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (2) bekezdése és 4/A.§ (1) bekezdése alapján 15.000 forint és ÁFA figyelemmel az előterjesztett fellebbezésre és a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására.

[31] A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul. A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a le nem rótt eljárási és fellebbezési illetéket a Pp. 95. § alapján a Magyar Állam viseli.

[32] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2022. március 24.

Fővárosi Ítéltábla
1.Mf.31.314/2021/10

11

dr. Vajas Sándor s.k.
dr. Kovács Edit s.k.
a tanács elnöke
bíró

dr. Kulisity Mária s.k.

előadó bíró